

<p>ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 6-9). Τροπάρια. (Τοῦ ἤχου). Τοῦ Τριωδίου. Σὲ τὸν ἀκατάληπτον, πρὸ ἑωσφόρου ἀνάρχως, ἐξ αὔλου λάμψαντα, ἀσωμάτου τε γαστροῦ τοῦ Γεννήτορος, οἱ Προφηταὶ Κύριε, οἱ τῶ σῶ Πνεύματι, ἐμπνευσθέντες προηγόρευσαν, Παιδίον ἔσεσθαι, ἐξ Ἀπειρογάμου σαρκούμενον, ἀνθρώποις συναπτόμενον, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς καθορώμενον· δι' ὧν ὡς Οἰκτίρμων, ἐλλάμψεως ἀξίωσον τῆς σῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν ἄφραστον, σοῦ σεπτὴν Ἀνάστασιν.</p> <p>Λόγω σε κηρύξαντες, οἱ θεηγόροι Προφηταὶ, καὶ ἔργοις τιμήσαντες, ἀτελεύτητον ζωὴν ἐκαρπώσαντο· τῇ γὰρ κτίσει Δέσποτα, παρὰ σὲ τὸν Κτίσαντα μὴ λατρεύειν καρτερήσαντες, τὸν Κόσμον ἅπαντα, εὐαγγελικῶς ἀπεστράφησαν, καὶ σύμμορφοι γεγονάσιν, οὐπερ προηγόρευσαν Πάθους σου· ὧν ταῖς ἰκεσίαις, ἀξίωσον ἀμέμπτως διελθεῖν, τῆς ἐγκρατείας τὸ στάδιον, μόνε Πολυέλεε.</p> <p>Φύσει ἀπερίγραπτος, τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων, ἐπ' ἐσχάτων Δέσποτα, σαρκωθεὶς ἠξίωσας</p>		<p>ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6). Κύριε ἐκέκραξα... (Συλλειτουργικό. Σελ. 6-9). Τροπάρια. (Τοῦ ἤχου). Τοῦ Τριωδίου τὰ ἐξῆς τέσσερα): Ἐσένα πού εἶναι ἀδύνατο νά σέ κατανοήσουμε, ὁ ὁποῖος πρὶν ἀπό τόν Ἑωσφόρο προαιώνια ἔλαμψες ἀπό τά ἄυλα καί ἀσώματα σπλάχνα αὐτοῦ πού σ' ἐγέννησε, Κύριε, οἱ Προφῆτες ἐμπνευσμένοι ἀπό τό δικό σου Πνεῦμα σέ προανήγγειλαν, ὅτι θά γίνεις Παιδί παίρνον- τας σῶμα ἀπό γυναίκα χωρίς πείρα ἀνδρός, ἐνωμένος μέ τούς ἀνθρώπους καί βλεπόμενος ἀπό τούς κατοίκους τῆς γῆς· Γι' αὐτό ὡς Εὐσπλαχνος κάνε ἀξίους γιά τή δι- κή σου λάμψη, αὐτούς πού ἀνυμνοῦν τή μυστηριώδη σεπτὴ σου Ἀνάστασή.</p> <p>Ἀφοῦ σέ κήρυξαν μέ τό λόγο τους οἱ θεολόγοι Προφῆτες, καί σέ τίμησαν μέ τά ἔργα τους, πῆραν ὡς καρπὸ ἀτελείωτη ζωῆ· Διότι ἀφοῦ ἔδειξαν ὑπομονή καί δέν λάτρευσαν τὴν κτίση παρὰ ἐσένα τόν Κτίστη, ἐγκατέλειψαν ὅλο τόν κόσμο κατὰ τό λόγο τοῦ Εὐαγγε- λίου, καί ἔγιναν συμμέτοχοι τοῦ Πάθους σου, τό ὁποῖο προανήγγειλαν· Μέ τίς ἰκεσίες αὐτῶν ἀξίωσέ μας νά περάσουμε τό στάδιο τῆς ἐγκρατείας, μόνε Πολυέλεε.</p> <p>Ἐνῶ ὡς πρὸς τή θεϊκή φύση σου εἶσαι ἀπεριόριστος, κατὰ τά τελευταῖα χρόνια παίρνοντας σάρκα καταδέ-</p>
---	--	---

περιγράφεσθαι τῆς σαρκὸς προσλήψει γάρ, καὶ τὰ ἰδιώματα, ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα· διὸ τὸ εἶδός σου, τὸ τῆς ἐμφερείας, ἐγγράφοντες, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι, καὶ τῶν ἰαμάτων, τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενοι, θείαις παραδόσεσιν.

Ἐπίπετον κόσμησιν, ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῶν σεπτῶν ἀπέληφε, καὶ ἀγίων Εἰκόνων, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος καὶ Ἀγίων πάντων, φαιδροτάτην ἀναστήλωσιν· δι' ἧς φαιδρύνεται, καὶ καταγλαΐζεται χάριτι, καὶ στίφος ἀποβάλλεται, τῶν αἰρετικῶν ἐκδιώκουσα, καὶ ἀγαλλομένη, δοξάζει τὸν φιλόανθρωπον Θεόν τὸν δι' αὐτὴν ὑπομείναντα, πάθη τὰ ἐκούσια.

Δόξα...

Ἡ χάρις ἐπέλαμψε τῆς ἀληθείας, τὰ προτυπούμενα πάλαι σκιωδῶς νῦν ἀναφανδὸν ἐκτετέλεσται· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἐκκλησία, τὴν ἔνσωμον Εἰκόνα Χριστοῦ, ὡς ὑπερκόσμιον κόσμον ἐπαμφιέννυται, τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὸν τύπον προὑπογράφουσα, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν κατέχουσα, ἵνα ὄν σεβόμεθα, τούτου καὶ τὴν Εἰκόνα διακρατοῦντες μὴ πλανώμεθα. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, οἱ οὕτω μὴ πιστεύοντες· ἡμῖν γὰρ δόξα τοῦ Σαρκωθέντος ἢ μορφῆ, εὐσεβῶς προσκυνουμένη, οὐ θεοποιουμένη. Ταύτην κατασπαζόμενοι, πιστοὶ

χθηκες νὰ περιορισθεῖς, διότι παίρνοντας τὴ σάρκα ἀνέλαβες καὶ ὅλες τίς ἰδιότητες τῆς· Γι' αὐτὸ εἰκονίζοντας τὴ μορφή σου τὴν ὅμοια μ' ἐμᾶς τὴν ἀσπαζόμεσθε ἀποδίδοντας σχετικὴ τιμὴ ἀνυψούμενοι πρὸς τὴ δική σου ἀγάπη· Καὶ παίρνομε τὴ χάρι τῶν ἰαμάτων (τῶν θεραπειῶν) ἀπ' αὐτὴν (τὴ μορφή σου) ἀκολουθώντας τίς ἱερές παραδόσεις τῶν Ἀποστόλων.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ξαναπῆρε ὡς πολύτιμη διακόσμηση τὴ λαμπρὴ ἀναστήλωση τῶν σεπτῶν καὶ ἀγίων Εἰκόνων τοῦ Σωτῆρα Χριστοῦ, καὶ τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ καὶ ὄλων τῶν Ἀγίων, μὲ τὴν ὁποία χαίρεται καὶ λαμρύνεται μὲ τὴ θεία χάρι, καὶ διώχνει καὶ ἀπομακρύνει τὸ πλῆθος τῶν αἰρετικῶν, καὶ μὲ ἀγαλλίαση δοξάζει τὸν φιλόανθρωπο Θεό, πού ὑπέφερε γι' αὐτὴν τὰ ἐκούσια (τὰ θεληματικά) Πάθη.

Δόξα...

Ἐλαμψε ἡ χάρι τῆς ἀληθείας· Αὐτὰ πού παλαιὰ προεικονίζονταν αἰνιγματικά, τώρα ἔχουν ἐκπληρωθεῖ ὀλοφάνερα· Διότι νὰ, ἡ Ἐκκλησία ντύνεται τὴ σωματικὴ Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ὡς ὑπερκόσμιον (ὑπερφυσικόν) στολίδι προεικονίζοντας τὸν τύπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου (τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ναοῦ) καὶ κατέχοντας τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη· Ὅστε κρατώντας δυνατὰ τὴν Εἰκόνα ἐκείνου, τὸν ὁποῖο σεβόμεθα, νὰ μὴ πέσουμε σὲ πλάνη. Ἄς ντυθοῦν μὲ ντροπὴ αὐτοὶ πού δὲν ἔχουν αὐτὴ τὴν πίστη· Διότι γιὰ μᾶς εἶναι δόξα ἢ μορφή τοῦ Θεοῦ πού πῆρε σάρκα, ὅταν προσκυνεῖται μὲ εὐσέβεια, χωρὶς νὰ θεοποιεῖται. Αὐτὴν ἀσπαζόμενοι (προσκυνώντας), πιστοὶ, ἄς φωνά-

βοήσωμεν· Ὁ Θεὸς σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

Εἴσοδος . Φῶς ἰλαρόν. Προκειμένον.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 9-11).

Ἐκτενής. .. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

(Τά τοῦ ἤχου).

Δόξα

Οἱ ἐξ ἀσεβείας, εἰς εὐσέβειαν προβάντες, καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως ἐλλαμφθέντες, ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, εὐχαριστήριον αἶνον Θεῷ προσάγοντες, καὶ τὰς ἐν τοίχοις καὶ πίναξι, καὶ ἱεροῖς σκεύεσιν ἐγχαραχθείσας ἱεράς Χριστοῦ Εἰκόνας, τῆς Πανάγνου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τιμητικῶς προσκυνήσωμεν, ἀποβαλλόμενοι τὴν δυσσεβῆ τῶν κακοδόξων θρησκείαν· ἡ γὰρ τιμὴ τῆς Εἰκόνας, ὡς φησι Βασίλειος, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει, αἰτούμενοι ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σου Μητρός, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὡ θαῦματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἄπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστι βουλή τὸ κηθέν, ὃν ὡς βρέφος, Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις

ξοῦμε· Θεέ μας, σῶσε τὸ λαό σου καὶ εὐλόγησε ἐμᾶς, τὴν κληρονομιά σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Εἴσοδος . Φῶς ἰλαρόν. Προκειμένο.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 9-11).

Ἐκτενής. . Καταξίωσον. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

(Τοῦ ἤχου).

Δόξα...

Ἐμεῖς πού ἀπὸ τὴν ἀσεβεία προοδεύσαμε στὴν εὐσέβεια, καὶ φωτισθήκαμε μέ τὸ φῶς τῆς γνώσεως, ἃς χειροκροτήσουμε, ὅπως λέγει ὁ ψαλμός, προσφέροντας εὐχαριστήριο ὕμνο στό Θεό· Καί τίς ἱερές Εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Πανάγνης καὶ ὄλων τῶν Ἁγίων, πού εἶναι χαραγμένες σέ τοίχους, σέ πίνακες, σέ ἱερά σκεύη, ἃς τίς προσκυνήσουμε τιμητικά, ἀποβάλλοντας τὴν ἀσεβῆ θρησκεία τῶν κακοδόξων, τῶν αἰρετικῶν· Διότι ἡ τιμὴ τῆς εἰκόνας, ὅπως λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος, πηγαίνει στό πρωτότυπο (στό εἰκονιζόμενο πρόσωπο)· (Καὶ κά-νοῦμε ὅλα αὐτά), Χριστέ Θεέ μας, ζητώντας μέ τίς πρεσβείες τῆς ἀμόλυντῆς σου Μητέρας καὶ ὄλων τῶν Ἁγίων, νά δωρηθεῖ σ' ἐμᾶς τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὡ θαῦμα πρωτοφανές, ἀνώτερο ἀπὸ ὅλα τὰ προηγούμενα θαύματα! Διότι, ποιός εἶδε μητέρα, νά ἔχει γεννήσει χωρὶς ἄνδρα, καὶ νά κρατᾷ στίς ἀγκάλες, Αὐτόν, πού κρατᾷ στά χεῖρα του ὅλη τὴ κτίση; Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ τὸ παιδί πού γεννή-

βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σέ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον:
(Συλλειτουργικόν. Σελ. 15,-16).

Ἀπολυτίκια.

(Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς).

Δόξα ...

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὐς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις: (Συλλειτουργικόν. Σελ. 16-17).

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.

θηκε· Αὐτὸν λοιπόν, Πάναγνη, τὸν ὁποῖο κράτησες ὡς βρέφος στὰ χέρια σου, καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον ἔχεις μητρικό θάρρος, μὴ παύσεις νὰ τὸν παρακαλεῖς θερμά, γι' αὐτοὺς πού σέ τιμοῦν, νὰ λυπηθεῖ καὶ νὰ σώσει τίς ψυχές μας.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 15,-16

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς).

Δόξα...

Τὴν ἀμόλυνη εἰκόνα σου προσκυνοῦμε, Ἀγαθέ, ζητώντας συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μας, Χριστέ Θεέ μας· Διότι μέ τῆ θέλησή σου καταδέχθηκες, νὰ ἀνεβεῖς μέ τό σῶμα σου στόν Σταυρό, γιά νὰ λυτρώσεις αὐτοὺς πού ἔπλασες, ἀπό τῆ σκλαβιά τοῦ ἐχθροῦ. Γι' αὐτό εὐχαρίστως φωνάζουμε σ' ἐσένα· Γέμισες ἀπό χαρά τὰ πάντα, Σωτήρα μας, ἐρχόμενος γιά νὰ σώσεις τὸν κόσμο.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἅλα εἶναι ὑπέρολογα, ὅλα εἶναι ὑπερένδοξα τὰ μυστήριά σου, Θεοτόκε. Σφραγισμένη μέ τὴν ἀγνότητα καὶ φυλαγμένη μέ παρθενία, ἀναγνωρίσθηκες Μητέρα ἀληθινή, ἀφοῦ γέννησες Θεόν ἀληθινόν· Αὐτὸν ἰκέτευε, νὰ σωθοῦν οἱ ψυχές μας.

Ἀπόλυση: (Συλλειτουργικό. Σελ. 16-17).

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.

<p>(Συλλειτουργικόν. Σελ. 17-31). Καθίσματα. (Τά Αναστάσιμα). Εὐλογητάρια. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 31-32). Αναβαθμοί. (Οἱ Αναστάσιμοι). Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 33). Εὐαγγέλιον. (Οκτώηχος. Σελ. 190-202). Ἀνάστασιν Χριστοῦ... (Συλλειτουργικόν. Σελ. 33-34). Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 34-35). Πεντηκοστάριον. (Σελ. 3-4). «Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικόν. Σελ. 36-37). Κανόνες. Ὡιδή Α'. (Ὁ Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσύνης σήμερον, πιστοὶ βοήσωμεν· Ὡς θαυμαστά τὰ ἔργα σου Χριστέ, καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, ὃ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος! Ἡμέραν χαρμονικὴν θεόφρονες, δεῦτε τελέσωμεν, νῦν οὐρανὸς εὐφραίνεται καὶ γῆ, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν συστήματα, διαφερόντως ἐορτάζοντα. Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, χεῖρας κροτήσωμεν, τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ,</p>		<p>(Συλλειτουργικό. Σελ. 17-31). Καθίσματα. (Τά Αναστάσιμα). Εὐλογητάρια. (Συλλειτουργικό. Σελ. 31-32). Αναβαθμοί. (Οἱ Αναστάσιμοι). Τάξη τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. (Συλλειτουργικό. Σελ. 33). Εὐαγγέλιο. (Οκτώηχος. Σελίδα 190-202). Ἀνάστασιν Χριστοῦ... (Συλλειτουργικόν. Σελ. 33-34). Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελ. 34-35). Πεντηκοστάριον. «Σῶσον ὁ Θεός. . . ». (Συλλειτουργικό. Σελ. 36-37). Κανόνες. Ὡιδή Α'. (Αναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Σκιρτῶντας μέ εὐφροσύνη σήμερα, πιστοί, ἄς φω- νάξουμε· Ὡ πόσο θαυμαστά εἶναι τὰ ἔργα σου, καὶ πόσο θαυμαστή εἶναι ἡ δύναμή σου, Χριστέ, πού πραγματο- ποίησες τὴν ὁμόνοια καὶ συμφωνία μεταξύ μας! Ἐλάτε, ἐμεῖς πού ἔχουμε νοῦ Θεοῦ, νά γιορτάσουμε χαρμόσυνη ἡμέρα· Τώρα εὐφραίνονται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη γιορτάζοντας ἐξαιρετικά. Βλέποντας ὡς μέγιστη εὐεργεσία τὰ χωρισμένα μέ- λη τοῦ Χριστοῦ νά συγκεντρῶνται γιὰ νά ἐνωθοῦν, ἄς</p>
--	--	--

συνηγμένα πρὸς ἔνωσιν, καὶ τὸν Θεὸν αἰνέσωμεν,
τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σήμερον, τὰ νικητήρια
θεοκινήτω νεύσει καὶ βουλή, Μιχαὴλ Θεοδώρας
τε, τῶν εὐσεβῶς τῆς Πίστεως, ἀντεχομένων
Βασιλέων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον, σαφῶς
αἰρέσεων· τὸν γὰρ Ναόν σου Πάναγνε σεμνή, ἐν
Εἰκόσι κοσμούμενον, πανευσεβῶς θεώμενοι, νῦν
πανιέρως ἀγαλλόμεθα.

Ῥιδὴ Γ'. (Ὁ Ἀναστάσιμος).

(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν, αἰρετικῶν νῦν ἡ ὄφρυς
αἴρεται· ἡ γὰρ Θεοῦ δύναμις, τὴν Ὁρθοδοξίαν
ἐκράτνε.

Νεφέλαι προφητικῶς, ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ
σήμερον, δρόσον ἡμῖν ῥανάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει
τῆς Πίστεως.

Εὐήχως αἱ μυστικά, τῶν Ἀποστόλων τοῦ
Χριστοῦ σάλπιγγες, ὑπερφυῶς βοάτωσαν, τῶν
σεπτῶν Εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Ἐμνήσωμεν τὸν Χριστόν, τὸν ἀναδείξαντα
ἡμῖν Ἀνασσαν, θεοσεβῆ φιλόχριστον, σὺν τῷ
θεοστέπτῳ βλαστήματι.

Θεοτοκίον.

Σκηνήν σου τὴν ἱεράν, καταλαβόντες οἱ

χειροκροτήσουμε· Καὶ νὰ ὑμνήσουμε τὸν Θεὸ πού ἔκανε
νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ εἰρήνη.

Σήμερα δόθηκε στὴν Ἐκκλησία ἡ νίκη μὲ τὴ θεοκί-
νητη συγκατάθεση καὶ ἀπόφαση τοῦ Μιχαὴλ καὶ τῆς
Θεοδώρας τῶν βασιλέων μας πού κρατοῦν τὴν Πίστη μὲ
εὐσέβεια.

Θεοτοκίο.

Τὰ σπαθιά τῶν ἀσεβῶν αἰρέσεων φανερά
ἐξαφανίσθηκαν· Διότι βλέποντας μὲ εὐσέβεια τὸ ναό
σου, Πάναγνη σεμνή, νὰ στολίζεται μὲ Εἰκόνες τώρα μὲ
μεγάλη ἱερότητα αἰσθανόμαστε ἀγαλλίαση.

Ῥιδὴ Γ'. (Ἀναστάσιμος).

(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Δέν ὑψώνεται πλέον τὸ φρύδι (ἡ ὑπερηφάνεια) τῶν
ἀσεβῶν· Διότι ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ ἐνίσχυσε τὴν
Ὁρθοδοξία.

Σήμερα σύννεφα, σύμφωνα μὲ τὰ προφητικά λόγια,
ἄς ραντίσουν ἐπάνω μας ἀπὸ τὸν οὐρανὸ δροσιά πού δί-
νει ζωή, γιατί στάθηκε ὀρθία ἡ Πίστη.

Οἱ πνευματικές σάλπιγγες τῶν Ἀποστόλων τοῦ
Χριστοῦ ἄς σαλπίζουν ὑπερφυσικά μὲ γλυκὸ ἦχο τὴν
ἀναστήλωση τῶν σεβασμίων Εἰκόνων.

Ἄς ὑμνήσουμε τὸ Χριστό πού ἀνέδειξε ἀνάμεσά μας
Βασίλισσα πού σέβεται τὸ Θεό καὶ ἀγαπᾷ τὸ Χριστό μα-
ζί μὲ τὸ βλαστάρι της (τὸ γιό της) πού πῆρε τὸ στέμμα
ἀπὸ τὸν Θεό.

Θεοτοκίο.

Ἐχοντας ἔλθει στὸν ἱερό ναό σου οἱ πιστοί, Πάνα-

πιστοὶ Πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι, νῦν
καταυγασθῆναι δεόμεθα.

Μικρά Συναπτή.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 37-38).

Καθίσματα.

Τὴν θεῖαν σου μορφήν, ἐν Εἰκόνι τυποῦντες,
τὴν Γέννησιν Χριστέ, ἀριδῆλως βοῶμεν, τὰ
θαύματα τὰ ἄρρητα, τὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν·
ὄθεν Δαίμονες, ἀποδιώκονται φόβῳ, καὶ
κακόδοξοι, ἐν κατηφείᾳ θρηνοῦσιν, ὡς τούτων
συμμέτοχοι.

Δόξα...

Μορφὰς τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων τὰ εἶδη,
Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Ἁγίων ἀπάντων, Εἰκόνας
καὶ μορφώματα, ἱερῶς ὠραῖζεται, τοῦ Νυμφίου δέ,
τοῦ νοητοῦ καὶ τῆς Νύμφης, ἀγλαῖζεται, ταῖς
νοεραῖς ἀγλαῖαις, ἡ μήτηρ ἡ ἄνω Σιών.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή, τὴν ἁγίαν Εἰκόνα,
τιμῶσι καὶ Θεοῦ, ἀληθῆ σε Μητέρα, συμφώνως
καταγγέλλουσι, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σε,
φύλαξ φάνηθι, καὶ κραταιὰ προστασία,
ἀποτρέπουσα, πᾶν δυσχερὲς πόρρω τούτων, ὡς
πάντα ἰσχύουσα.

Ὡιδῆ Δ'. (Ὁ Ἀναστάσιμος).

(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Ἐπιφοιτήσει τῇ θεῖα τοῦ Παρακλήτου, τὸν

γνη, παρακαλοῦμε τώρα νὰ φωτισθοῦμε μέ τή φωτό-
μορφη θεῖα χάρη.

Μικρὴ Συναπτή.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 37-38).

Καθίσματα.

Τυπώνοντας, Χριστέ, τὴ θεϊκὴ σου μορφή σέ Εἰκόνα
διακηρύττουμε ὀλοφάνερα τὴ Γέννησή σου, τὰ θαύματα
τὰ ἀνεκδιήγητα, τὴ θεληματικὴ σου σταύρωση· Γί' αὐτό
οἱ δαίμονες ἐκδιώκονται μέ φόβῳ, καὶ οἱ κακόδοξοι, οἱ
αἰρετικοὶ μέ σκυθρωπότητα (κατσουφιά) θρηνοῦν, ὡς
συμμέτοχοι αὐτῶν (τῶν δαιμόνων).

Δόξα...

Μέ τίς μορφές τῶν Προφητῶν, μέ τὰ γνωρίσματα
τῶν Ἀποστόλων, μέ τίς Εἰκόνες καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν
ἱερῶν Μαρτύρων καὶ ὅλων τῶν Ἁγίων στολίζεται μέ
ἱερότητα ἡ Μητέρα, ἡ ἐπουράνια Ἱερουσαλήμ, καὶ λαμ-
πρύνεται μέ τίς πνευματικὲς λαμπρότητες τοῦ
πνευματικοῦ Νυμφίου καὶ τῆς Νύμφης.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Σ' αὐτούς πού μέ πόθο τιμοῦν τὴν ἁγία σου Εἰκόνα,
καὶ ὁμόφωνα σέ ἀνακηρύττουν ἀληθινὴ Μητέρα τοῦ
Θεοῦ, καὶ μέ πίστη σέ προσκυνοῦν, γίνε φύλακας καὶ
ἰσχυρὴ προστασία ἀποτρέποντας μακριὰ ἀπ' αὐτούς
κάθε δυσχέρεια (δυσκολία), διότι ὅλα δύνασαι νὰ τὰ κά-
νεις.

Ὡιδῆ Δ'. (Ἀναστάσιμος).

(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Μέ τὴ θεϊκὴ ἐπιφοίτηση (τὴν ἐπίσκεψη) τοῦ

σὸν Ναὸν ἀγίασον, καὶ τῇ παρουσίᾳ, τούτου τῆς αἰρέσεως, τὴν πλάνην ἀπέλασον, Λόγε τοῦ Θεοῦ πολυέλεε.

Βιαιοτάτης ὀυσάμενος δυσσεβείας, τὸν σὸν λαὸν ἀνάδειξον τῷ τῆς εὐσεβείας, ζήλω πυρπολούμενον, καὶ πίστει κραυγάζοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε,

Ἱεροτύποις μορφώσεσι τῶν Εἰκόνων, τῶν τοῦ Χριστοῦ θεώμενοι, καὶ τῆς Θεοτόκου, τύποις καταλάμποντα, τὰ θεῖα σκηνώματα, ἱεροπρεπῶς ἀγαλλόμεθα.

Ἡ Βασίλισσα στεφάνῳ κεκοσμημένη, τὴν ἀληθῆ ποθήσασα, Χριστοῦ βασιλείαν, τούτου ἀνιστόρησεν Εἰκόνα τὴν ἄχραντον, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων μορφώματα.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τεκοῦσα τὸν Θεὸν Λόγον, θεοπρεπῆς ἀγίασμα, Κεχαριτωμένη, τούτου ἀναδέδειξαι· διό σου τὸ τέμενος, τὸ φωτοειδὲς ἐγκαινίζομεν.

Ωιδὴ Ε'. (Ὁ Ἀναστάσιμος).

(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Θοῦ Κύριε τῇ σῇ, Ἐκκλησία, κραταίωμα, ἀκλόνητον διαμένειν, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, τῷ σάλῳ τῶν αἰρέσεων.

Εἰς ἅπασαν τὴν γῆν, ἡ φαιδρότης ἐξέλαμψε, τῆς ἄνωθεν δεδομένης, τοῖς πιστοῖς εὐφροσύνης, καὶ θείας ἀντιλήψεως.

Παρακλήτου (τοῦ Ἁγίου Πνεύματος) ἀγίασε τὸν ναὸ σου, καὶ μέ τὴν παρουσία του ἀπομάκρυνε τὴν πλάνη τῆς αἰρέσεως, Λόγε τοῦ Θεοῦ πολυέλεε.

Ἀφοῦ γλύτωσες ἀπὸ τῆ βιαιοτάτη ἀσέβεια τὸ λαὸ σου, κάνε τον νά πυρπολεῖται ἀπὸ τὸ ζῆλο τῆς εὐσέβειας καὶ νά κραυγάζει μέ πίστη· Δόξα στή δύναμή σου, Κύριε.

Βλέποντας τοὺς ἱερούς ναοὺς νά λάμπουν ἀπὸ τίς ἀγιογραφημένες μορφές τοῦ Χριστοῦ καὶ τίς εἰκόνες τῆς Θεοτόκου ἀγαλλόμεθα μέ ἱεροπρέπεια.

Ἡ βασίλισσα στολισμένη μέ στεφάνι, ἐπειδὴ πόθησε τὴ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, ἔβαλε καὶ ζωγράφισαν τὴν ἀμόλυνη εἰκόνα Ἐκείνου καὶ τίς μορφές τῶν Ἁγίων.

Θεοτοκίον.

Ἐπειδὴ γέννησες τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ μέ σάρκα, Χαριτωμένη, ἀναδείχθηκες ἅγια κατοικία (ναός) ἀντάξιος Ἐκείνου· Γι' αὐτὸ ἐγκαινιάζουμε τὸν φωτόμορφο ναὸ σου.

Ωιδὴ Ε'. (Ἀναστάσιμος).

(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Βάλε, Κύριε, δύναμη στήν Ἐκκλησία σου, νά μένει αἰῶνια ἀκλόνητη ἀπὸ τὸ σάλο τῶν αἰρέσεων.

Σέ ὅλη τὴ γῆ ἔλαμψε ἐξαιρετικά ἡ λάμψη τῆς εὐφροσύνης, πού δίνεται στοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὸν οὐρανό, καὶ τῆς θεϊκῆς βοήθειας.

<p>Ὁ μόνος ἀγαθός, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σὺ ὕψωσον ὀρθοδόξων, Βασιλέων τὸ κέρασ, τιμώντων τὴν Εἰκόνα σου.</p> <p>Φῶς ἄδυτον ἡμῖν, εὐσεβείας ἀνέτειλε, θεοπσίματι θεοπνεύστῳ, τῶν πιστῶν Βασιλέων, καὶ νεύματι θεόφρονι.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐγκαίνισον ἡμῖν, τὴν ἀρχαίαν εὐπρέπειαν, πανάχραντε Θεομητορ, καὶ τὸν Οἶκόν σου τοῦτον, ἀγίασον σὴ χάριτι.</p> <p>Ωιδὴ ΣΤ'. (Ὁ Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου.</p> <p>Γράφεται, καὶ τιμᾶται πιστῶς προσκυνούμενος, ὁ χαρακτήρ τοῦ Δεσπότου, καὶ λαμβάνει πάλιν ἡ Ἐκκλησία, παρρησίαν, εὐσεβῶς τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.</p> <p>Γυμνοῦται, κατηφείας καὶ σκότους αἰρέσεως, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ φορεῖ χιτῶνα τῆς εὐφροσύνης, καὶ τῇ θείᾳ, καὶ φωσφόρῳ πυκάζεται χάριτι.</p> <p>Εὐκλείας, τῆς ἀρχαίας ἐλλάμπεως ἔτυχε, τῶν Ὀρθοδόξων ὁ δῆμος, Θεοδώρας νεύσει τῆς Βασιλίδος, καὶ τοῦ ταύτης, εὐσεβοῦς Μιχαὴλ Αὐτοκράτορος.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ὁ πάλαι, μαρτυρίου προστάξας γενέσθαι σκηνήν, ὡς ἐν σκηνῇ λογικῇ σοι, κατοικεῖ ὁ μόνος δεδοξασμένος, ὁ δοξάζων, τὸν Ναόν σου Παρθένε</p>		<p>Ἐσὺ ὁ μόνος ἀγαθός καὶ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος ὕψωσε τὴ δύναμη τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων πού τιμοῦν τὴν εἰκόνα σου.</p> <p>Τό φῶς τῆς εὐσεβείας πού δέν δύει ἀνέτειλε σ' ἐμᾶς μέ τό θεόπνευστο διάταγμα τῶν πιστῶν βασιλέων καί μέ τὴν ἀπόφαση τὴν ἐμπνευσμένη ἀπό τόν Θεό.</p> <p>Θεοτοκίο.</p> <p>Ἐγκαίνισε σ' ἐμᾶς τὴν παλαιὰ ὠραιότητα, Παναμόλυνη Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καί τό ναό σου αὐτόν ἀγίασέ τον μέ τὴ δική σου χάρη.</p> <p>Ωιδὴ ΣΤ'. (Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου.</p> <p>Ζωγραφίζεται καὶ τιμᾶται καὶ προσκυνεῖται μέ πίστη ἢ εἰκόνα τοῦ Κυρίου· Καί ἡ Ἐκκλησία παίρνει πάλι θάρρος δοξάζοντας τόν Σωτῆρα μέ εὐσεβεία.</p> <p>Ἀπαλλάσσεται (ξεντύνεται) ἡ Ἐκκλησία ἀπό τὴ σκυθρωπότητα καὶ τό σκοτάδι τῆς αἰρέσεως, καὶ φορεῖ τόν χιτῶνα τῆς εὐφροσύνης, καὶ σκεπάζεται μέ τὴ φωτοφόρα θεία χάρη.</p> <p>Ὁ λαός τῶν Ὀρθοδόξων βρῆκε τὴ δόξα τῆς ἀρχαίας λάμπης μέ τὴν ἀπόφαση τῆς Θεοδώρας τῆς βασίλισσας καί τοῦ υἱοῦ της τοῦ εὐσεβοῦς Μιχαὴλ τοῦ αὐτοκράτορα.</p> <p>Θεοτοκίο.</p> <p>Αὐτός πού παλαιὰ πρόσταξε νά γίνει «ἡ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου» (ὁ λυόμενος ναός τῶν Ἑβραίων), κατοίκησε μέσα σου ὅπως μέσα σέ λογικὴ σκηνή, ὁ μόνος ἔνδοξος,</p>
--	--	--

τοῖς θαύμασι.

Μικρά Συναπτή.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 38).

Κοντάκιον.

Ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἄλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτο τὸ τῆς Οἰκονομίας μυστήριον, πάλαι Προφῆται θειωδῶς ἐμπνευσθέντες, δι' ἡμᾶς, τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντήσαντας, προκατήγγειλαν, τῆς τούτου τυχόντες ἐλλάμπεως. Γνωσιν οὖν θείαν δι' αὐτοῦ λαβόντες, ἓνα Κύριον τὸν Θεὸν γινώσκουμεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν Πίστιν, ἐν Βάπτισμα ἔχοντες, Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. Ἄλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Συναξάριον. (Τοῦ Μηναίου).

Τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρώτη τῶν Νηστειῶν, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, γενομένης παρὰ τῶν ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ ἁγίου

πού δοξάζει τὸν ναό σου, Παρθένε, μέ τά θαύματα.

Μικρὴ Συναπτή.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 38).

Κοντάκιο.

Ὁ ἀπερίγραφτος (ὁ ἀπεριόριστος) Λόγος τοῦ Πατρὸς παίρνοντας σάρκα ἀπὸ σένα, Θεοτόκε, περιορίσθηκε καὶ ἀφοῦ ἀναμόρφωσε τὴν εἰκόνα του (τὸν ἄνθρωπο) στὴν ἀρχαία του κατάσταση, τὴν ἀνέμιξε μέ τὴ θεϊκὴ ὠραιότητα. Ἀλλὰ ὁμολογώντας τὴ σωτηρία μας τὴν παριστάνουμε μέ ἔργο καὶ λόγο.

Οἶκος.

Αὐτὸ τὸ μυστήριον τῆς Οἰκονομίας (τοῦ θεϊκοῦ σχεδίου γιὰ τὴ σωτηρία μας) παλαιὰ οἱ Προφῆτες τὸ ἐμπνεύσθηκαν ἀπὸ τὸ Θεό καὶ τὸ προανήγγειλαν γιὰ μᾶς πού φθάσαμε στὰ τέλη τῶν αἰώνων λαμβάνοντας τὴ δικὴ του λάμψη. Ἐχοντας λοιπὸν λάβει γνώση θεϊκὴ αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου, ἀναγνωρίζουμε ἓναν Θεό πού δοξάζεται σὲ Τρία Πρόσωπα, καὶ μόνο Αὐτὸν λατρεύοντας ἔχοντας μία Πίστη, ἓνα Βάπτισμα ἔχουμε ντυθεῖ τὸν Χριστό. Ἀλλὰ ὁμολογώντας τὴ σωτηρία τὴν παριστάνουμε μέ ἔργο καὶ λόγο.

Συναξάριον. (Τοῦ Μηναίου).

Τοῦ Τριωδίου.

Κατὰ τὴν ἴδια ἡμέρα, πρώτη Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν, ἐνθυμούμεθα τὴν ἀναστήλωση τῶν ἁγίων καὶ σεβασμίων Εἰκόνων πού ἔγινε ἀπὸ τοὺς ἀειμνήστους αὐτοκράτορες τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν Μιχαὴλ καὶ τὴ μητέρα του Θεοδώρα ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Πατριάρχου Μεθοδίου

καὶ Ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Στίχοι. Τὰς οὐ πρεπόντως ἐξορίστους
Εἰκόνας, Χαίρω, πρεπόντως προσκυνουμένας
βλέπων.

Ἡ ἀπαράλλακτος Εἰκὼν τοῦ Πατρὸς,
πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου Ὁμολογητῶν, ἐλέησον
ἡμᾶς, Ἀμήν.

Καταβασίαι.

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις
ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ,
σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν
δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ
κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ
στερέωμα».

«Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ
τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε».

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον
ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους
ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε».

«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
Ἐκκλησία βοᾷ σοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου
κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς Πλευρᾶς σου
ῥεύσαντι αἵματι».

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆ Περσικῆ,
πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογί, πυρπολού-
μενοι ἐκραύγαζον· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς

ου.

Στίχ. Τίς Εἰκόνας πού ἦταν ἐξόριστες χωρὶς νά πρέ-
πει, χαίρομαι βλέποντά τις νά προσκυνοῦνται, ὅπως
πρέπει.

Ἐσὺ πού εἶσαι ἡ ἀπαράλλακτη Εἰκόνα τοῦ Πατρὸς,
μέ τις πρεσβεῖες τῶν ἁγίων σου Ὁμολογητῶν ἐλέησέ
μας. Ἀμήν.

Καταβασίες.

Ὁ παλαιὸς Ἰσραήλ, ἀφοῦ πέρασε πεζὸς τὸ πέλαγος
τῆς Ἐρυθρᾶς θάλασσας, μέ τῆ δύναμη τῶν χειρῶν τοῦ
Μωυσῆ, πού ὑψώνονταν σέ σχῆμα Σταυροῦ, νίκησε τῆ
δύναμη τῶν Ἀμαληκιτῶν στήν ἔρημο.

Εὐφραίνεται ἐξ αἰτίας σου ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ,
κράζοντας· Ἐσὺ εἶσαι δύναμή μου, Κύριε, καὶ καταφύγιο
καὶ στήριγμα.

Βλέποντας ἡ Ἐκκλησία ὑψωμένο στόν Σαυρό, ἐσένα
τὸν Ἥλιο τῆς δικαιοσύνης, στάθηκε μέ εὐταξία κραυγά-
ζοντας, ὅπως ἦταν λογικό· Δόξα στή δύναμή σου, Κύριε.

Ἐσὺ, Κύριε, ἦλθες φῶς στόν κόσμο· φῶς ἅγιο πού
ἐπαναφέρει ἀπό τῆ σκοτεινὴ ἀγνοια, αὐτοὺς πού μέ πί-
στη σέ ἀνυμνοῦν.

Σ' ἐσένα, Κύριε, θά προσφέρω θυσία, φωνάζει ἡ
Ἐκκλησία μέ φωνὴ ὕμνου, καθαρὴ ἀπό τὸ βρώμικο
ρεῦμα τῶν δαιμόνων μέ τὸ αἷμα σου, τὸ ὅποιο ἀπὸ οἴκτο
χύθηκε ἀπὸ τὴν πλευρά σου.

Στὸ καμίνι τῆς Περσίας (τῆς Βαβυλώνας) οἱ νεαροὶ
ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ πυρπολούμενοι περισσότερο ἀπὸ
τὸν πόθο τῆς εὐσεβείας παρὰ ἀπὸ τῆ φλόγα κραύγαζαν·

δόξης σου, Κύριε.

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώτας φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ωιδὴ Ζ'. (Ὁ Ἀναστάσιμος).

(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Συγχορευέτω, τῆς Ἐκκλησίας τῇ φαιδρότητι, πόθῳ θεϊκῶ Ἀγγέλων ἢ στρατιά, θεοφρόνως ἀναμέλπουσα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ Ἐκκλησία, τῶν πρωτοτόκων καὶ πανήγυρις, χαίρει θεωμένη νῦν τὸν θεῖον λαόν, ὁμοφρόνως ἀναμέλποντα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Λευτρωμένοι, τῆς πρὶν ἀχλύος τῆς αἰρέσεως, νεύσει Θεοδώρας τῆς ἀξιοπρεποῦς, Βασιλίδος ἀναμέλπομεν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ τὰς ἄνω, χοροστασίας ἡρθης Πάναγνε,

Εἶσαι δοξασμένος στὸν δοξασμένο ναό σου, Κύριε.

Ὑψώνοντας τὰ χέρια ὁ Δανιήλ μέσα στὸν λάκκο ἔφραξε τὰ ὀρθάνοιχτα στόματα τῶν λιονταριῶν. Ἐσβησαν τὴ δύναμη τῆς φωτιᾶς ζωσμένοι μὲ τὴν ἀρετὴ οἱ νέοι, οἱ ἐραστὲς τῆς εὐσεβείας κραυγάζοντας· Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου τὸν Κύριο.

Ὡς πέτρα κομμένη χωρὶς χέρι ἀπὸ ἀλάξευτο ὄρος, δηλαδή τό σῶμα σου, Παρθένε, ὁ Χριστὸς κόπηκε ὡς ἀκρογωνιαίος (θεμέλιος) λίθος ἐνώνοντας τίς δύο φύσεις, (τὴ θεία καὶ τὴν ἀνθρώπινη), πού βρισκόνταν σὲ διάσταση (χωρισμό). Γι' αὐτὸ μὲ πολλὴ ἀγαλλίαση ἐσένα, Θεοτόκε, μεγαλύνουμε.

Ωιδὴ Ζ'. (Ἀναστάσιμος).

(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).

Τοῦ Τριωδίου.

Ἄς χορευεῖ μαζί μὲ τὴ χαρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἢ στρατιά τῶν Ἀγγέλων μὲ πόθο θεϊκό ἀνυμνώντας θεάρεστα· Δοξασμένος εἶσαι στό ναό τῆς δόξας σου, Κύριε.

Ἡ Ἐκκλησία καὶ πανήγυρη τῶν πρωτοτόκων χαίρεται βλέποντας τὸν λαό τοῦ Θεοῦ, νὰ ψάλλει ὁμόφωνα· Εἶσαι δοξασμένος στό ναό τῆς δόξας σου, Κύριε.

Λυτρωμένοι ἀπὸ τὴν προηγούμενη καταχνιά τῆς αἰρέσεως μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς Θεοδώρας τῆς ἀξιοσέβαστης βασίλισσας ψάλλουμε· Εἶσαι δοξασμένος στό ναό τῆς δόξας σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὑψώθηκες πιὸ ψηλά ἀπὸ τὰ οὐράνια πλήθη, Πάνα-

μόνη γενομένη Μήτηρ τοῦ Παντουργοῦ·
γεγηθότες οὖν κραυγάζομεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ωιδὴ Η'. (Ὁ Αναστάσιμος).
(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).
Τοῦ Τριωδίου.

Θεσμούς Ἐκκλησίας πατρικούς,
διαφυλάττοντες, εἰκόνας γράφομεν, καὶ
ἀσπαζόμεθα στόμασι, καὶ καρδίᾳ καὶ θελήματι,
τάς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ Ἁγίων κράζοντες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον σαφῶς, τὴν τῆς Εἰκόνης
τιμὴν, καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀναβιβάζοντες
σέβομεν, θεηγόρων τοῖς διδάγμασιν
ἀκολουθοῦντες, τῷ Χριστῷ πίστει κραυγάζομεν·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νοῦν καταυγασθεῖσα φωτισμῷ, τοῦ θείου
Πνεύματος, σεπτὴ Βασίλισσα, καρπούς
θεόφρονας ἔχουσα, τὴν εὐπρέπειαν ἠγάπησε, τῆς
Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὠραιότητα,
εὐλογοῦσα, ἅμα πιστοῖς Ἰησοῦν τὸν Θεάνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Ἀκτῖσι φωτὸς τοῦ νοητοῦ, καταλαμπόμενος
θεῖος Οἶκος σου, κατασκιάζει νῦν ἅπαντας, τῇ
νεφέλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀγιάζει τοὺς
πιστοὺς, συμφώνως ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε,

γνη, ἐπειδὴ μόνη ἐσὺ ἔγινες Μητέρα τοῦ Δημιουργοῦ
τῶν πάντων· Μὲ χαρὰ λοιπὸν κραυγάζομε· Εἶσαι
εὐλογημένη ἐσὺ ἀνάμεσα στίς γυναῖκε, Παναμόλυντη
Κυρία.

Ωιδὴ Η'. (Ἀναστάσιμος).
(Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου).
Τοῦ Τριωδίου.

Φυλάγοντας τοὺς πατρικούς θεσμούς (τοὺς νόμους)
τῆς Ἐκκλησίας ζωγραφίζομε τίς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ
καὶ τῶν ἁγίων του, καὶ τίς ἀσπαζόμεθα (τίς φιλοῦμε) μέ
τό στόμα καὶ μέ τὴν καρδιά καὶ μέ τὴ θέλησή μας κρά-
ζοντας· Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου τὸν Κύριο.

Σεβόμεστε τίς Εἰκόνας σαφῶς ἀνεβάζοντας τὴν τι-
μὴ καὶ τὴν προσκύνηση τῆς Εἰκόνας στό πρωτότυπο
(στό εἰκονιζόμενο πρόσωπο)· Καὶ ἀκολουθώντας τὰ δι-
δάγματα τῶν θεολόγων Πατέρων κραυγάζομε στὸν
Χριστό μέ πίστη· Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου
τὸν Κύριο.

Φωτισμένη στό νοῦ μέ τό φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος ἢ σεβαστὴ βασίλισσα, ἔχοντας καρπούς σύμφω-
νους μέ τὰ θεῖα φρονήματα, ἀγάπησε τὴν εὐπρέπεια
τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ὠραιότητά της δο-
ξολογώντας μαζί μέ τοὺς πιστοὺς τὸν Ἰησοῦ τὸν Θεάν-
θρωπο.

Θεοτοκίον.

Φωτιζόμενος ἀπὸ τίς ἀκτῖνες τοῦ πνευματικοῦ φω-
τὸς ὁ ἱερός οἶκος σου, σκεπάζει τώρα ὅλους μέ τὴ νεφέ-
λη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἀγιάζει τοὺς πιστοὺς πού
ψάλλουν ὁμόφωνα· Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρί-

<p>πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 39-40). Ωιδὴ Θ'. (Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Ἱερογραφίαις Εἰκόνων, κεκοσμημένην καθορῶντες, πάλιν τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, μέτ' εὐλαβείας πάντες προσδράμωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· Σὲ μεγαλύνομεν Τρισάγιε. Γέρας καὶ τιμὴν κεκτημένη, ἡ Ἐκκλησία τὸν Σταυρόν σου, καὶ τὰς σεβασμίους Εἰκόνας, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ ἐκτυπώματα, μετ' εὐφροσύνης Δέσποτα, καὶ θυμηδίας μεγαλύνει σε. Λάμπρυνον τῇ θεία σου δόξῃ, τοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν Οἰκτίρμον, καὶ παρεμβολαῖς ἀγγελικαῖς, καὶ πανοπλίαις τούτους περίφραξον, τὴν τῶν ἐθνῶν θρασύτητα, καθυποτάσσων αὐτοῖς Δέσπο- τα, Θεοτοκίον. Ἦρθη τῆς προμήτορος Εὐας, ἡ καταδίκη Θεοτόκε, ὅτι σὺ τὸν πάντων Δεσπότην, ἀνερμηνεύτως, Ἄγνη, γεγέννηκας, οὐ νῦν τὴν ἐμφέρειαν, ἐν ταῖς Εἰκόσιν ἀσπαζόμεθα. Μικρά Συναπτὴ (Συλλειτουργικόν. Σελ. 40). Ἐξαποστειλάρια. Τὸ Ἀναστάσιμο Ἑωθινόν. (Οκτώηχος. Σελ. 203-213). Τοῦ Τριωδίου).</p>		<p>ου τὸν Κύριο. Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελ. 39-40). Ωιδὴ Θ'. (Ἀναστάσιμος). (Σταυροαναστάσιμος). (Τῆς Θεοτόκου). Τοῦ Τριωδίου. Βλέποντας πάλι τὴ σεβαστὴ Ἐκκλησία μέ τις ἀγιογραφίες τῶν Εἰκόνων, ἅς τρέξουμε ὅλοι μέ εὐλάβεια καὶ ἅς φωνάξουμε στὸν Χριστό· Ἐσένα μεγα- λύνουμε, Τρισάγιε. Κατέχοντας ἡ Ἐκκλησία ὡς βραβεῖο καὶ τιμὴ τὸν Σταυρό σου καὶ τις σεβάσιμες Εἰκόνας καὶ τις μορφές τῶν Ἁγίων σου, Κύριε, μέ εὐφροσύνη καὶ μέ ἐσωτερικὴ χαρὰ σέ μεγαλύνει. Λάμπρυνε, Εὐσπλαχνε, μέ τὴ θεϊκὴ σου δόξα τούς βασιλεῖς μας, καὶ μέ στρατόπεδα καὶ πανοπλίες Ἀγγέλων περιφρούρησέ τους ὑποτάσσοντας σ' αὐτούς, Κύριε, τὴ θρασύτητα τῶν ἐθνῶν. Θεοτοκίον. Καταργήθηκε ἡ καταδίκη τῆς προμήτορος Εὐας, Θεοτόκε, διότι ἐσύ γέννησες, Ἄγνη, ἀνεξήγητα τὸν Κύ- ριο τῶν ὅλων· Τοῦ ὁποίου τὴν ὁμοιότητα στίς Εἰκόνας ἀσπαζόμεθα (φιλοῦμε). Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελ. 40). Ἐξαποστειλάρια. Τὸ Ἀναστάσιμο Ἑωθινόν (Οκτώηχος. Σελ. 203-213). Τοῦ Τριωδίου.</p>
--	--	---

Σκιρτήσατε κροτήσατε, μετ' εὐφροσύνης ἄσατε· Ὡς θαυμαστά σου καὶ ξένα, Χριστὲ βοῶντες τὰ ἔργα! καὶ τίς ἰσχύσει ἐξαιρεῖν, Σῶτερ, τὰς δυναστείας σου, τοῦ τήν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν εἰς μίαν, ἐνώσαντος Ἐκκλησίαν.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον, τῆς δυσμενοῦς αἰρέσεως, καὶ τὸ μνημόσυνον ταύτης, ἐξηφανίσθη μετ' ἤχου· τὸν γὰρ Ναόν σου Πάναγνε, πανευπρεπῶς θεώμενοι, κεκοσμημένον χάρισι, τῶν σεβασμίων Εἰκόνων, χαρᾶς πληρούμεθα πάντες.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 40-42,-43).

Τροπάρια. (Ἀναστάσιμα).

Τοῦ Τριωδίου.

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία φιλάνθρωπε, τῷ Νυμφίῳ καὶ Κτίστῃ αὐτῆς, τῷ ταύτην θελήματι, θεοπρεπεστάτῳ, ἐξ εἰδώλων πλάνης, λυτρωσαμένῳ καὶ σαυτῷ, ἀρμοσαμένῳ τιμίῳ Αἵματι, φαιδρῶς ἀπολαμβάνουσα, τὴν ἱερὰν ἀναστήλωσιν, τῶν Εἰκόνων, καὶ χαίρουσα, σὲ ὑμνεῖ καὶ δοξάζει πιστῶς.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Σαρκὸς τὸ ἐκτύπωμα, ἀναστηλοῦντές σου Κύριε, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, τὸ μέγα μυστήριον, τῆς Οἰκονομίας, τῆς σῆς ἐκδηλοῦντες· οὐ γὰρ δοκῆσει, ὡς φασίν, οἱ θεομάχοι παῖδες τοῦ Μά

Σκιρτήστε, χειροκροτήστε, ψάλετε μετ' εὐφροσύνη φωνάζοντας· Πόσο θαυμαστά καὶ παράξενα εἶναι τὰ ἔργα σου, Χριστέ! Καὶ ποῖός θά μπορέσει νά διηγηθεῖ, Σωτήρα, τὴ δύναμη τὴ δική σου, ὁ ὁποῖος τὴν ὁμόνοια καὶ τὴν ὁμοφωνία μας τὴν ἔνωσες σὲ μία Ἐκκλησία.

Θεοτοκίον.

Τὰ σπαθία τῆς ἐχθρικῆς αἰρέσεως χάθηκαν, καὶ ἡ μνήμη τῆς ἐξαφανίσθη μετ' πάταγο, διότι βλέποντας τὸ ναὸ σου, Πάναγνη στολισμένο πολὺ ὡραῖα μετ' ἰσχύος τῶν Σεβασμίων Εἰκόνων γεμίζουμε ὅλοι ἀπὸ χαρᾶς.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 40-42,-43).

Τροπάρια. (Ἀναστάσιμα).

Τοῦ Τριωδίου.

Γιὰ σένα ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία, Φιλάνθρωπε, τὸ Νυμφίον καὶ Κτίστη τῆς, ὁ ὁποῖος μετ' ὅλοιο θεοπρεπέστατο θέλημά σου τὴ λύτρωσες ἀπὸ τὴν πλάνη τῶν εἰδώλων καὶ τὴν προσάρμοσες στὸν ἑαυτό σου, ἀπολαμβάνοντας τὴν ἱερὴ ἀναστήλωσιν τῶν Εἰκόνων καὶ χαρούμενη σὲ ὑμνεῖ καὶ σὲ δοξάζει μετ' πίστη.

Στίχ. Θά σὲ δοξολογῶ, Κύριε, μετ' ὅλη τὴν καρδίᾳ μου, θά διηγοῦμαι ὅλα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀναστηλώνοντας, Κύριε, τὴν εἰκόνα τοῦ σώματός σου τὴν ἀσπαζόμεθα τιμητικὰ φανερώνοντας ἔτσι τὸ μέγα μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας σου· Διότι δέν παρουσιάσθηκες σ' ἐμᾶς κατὰ φαντασίαν, ὅπως

νεντος, ἡμῖν ὄφθης φιλάνθρωπε, ἀλλ' ἀληθεία
καὶ φύσει σαρκός, δι' αὐτοῦ ἀναγόμενοι, πρὸς σὸν
πόθον καὶ ἔρωτα.

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ
χείρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ εὐφροσύνης
ἀνάπλεως, πεφανέρωται σήμερον· φαιδρότης
δογμάτων γάρ, τῶν ἀληθεστάτων, ἀστράπτει καὶ
λάμπει, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, κεκοσμημένη
ἀναστηλώσεσιν, Εἰκόνων τῶν ἁγίων νῦν,
ἐκτυπωμάτων καὶ λάμπεσι, καὶ ὁμόνοια γίνεται,
τῶν Πιστῶν θεοβράβευτος.

Δόξα...

Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, Νόμον
ἐδέξατο, καὶ λαὸν ἐπεσπάσατο· Ἡλίας
νηστεύσας, οὐρανοὺς ἀπέκλεισε· τρεῖς δὲ Παιδες
Ἀβραμιαῖοι, τύραννον παρανομοῦντα, διὰ
νηστείας ἐνίκησαν. Δι' αὐτῆς καὶ ἡμᾶς Σωτῆρ
ἀξιώσον, τῆς Ἀναστάσεως τυχεῖν, οὕτω βοῶντας·
Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ...».

(Συλλειτουργικό. Σελ. 43-44).

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ἰσχυρίζονται οἱ θεομάχοι ὀπαδοὶ τοῦ Μάνεντος, φιλάν-
θρωπε, ἀλλὰ ἀληθινὰ καὶ σύμφωνα μέ τῆ φύση τῆς
σάρκας, ὀδηγούμενοι μέ αὐτόν τόν τρόπο πρὸς τόν δικό
σου πόθο καὶ ἔρωτα.

Στίχ. Σήκω, Κύριε Θεέ μου, ἄς ὑψωθεῖ τό χέρι σου,
μὴ λησμονήσεις τούς φτωχοὺς σου τελειωτικά.

Σήμερα φανερώθηκε ἡμέρα χαρμόσυνη καὶ γεμάτη
ἀπό εὐφροσύνη· Διότι ἀστράφτει ἡ λάμψη τῶν
ἀληθινῶν δογμάτων, καὶ λάμπει ἡ Ἐκκλησία τοῦ
Χριστοῦ στολισμένη τώρα μέ τὴν ἀναστήλωση τῶν Εἰ-
κόνων τῶν ἁγίων καὶ μέ τίς λάμπεις τῶν ἀναγλύφων·
Καὶ γίνεται ὁμόνοια τῶν πιστῶν, πού βραβεύεται ἀπό
τόν Θεό.

Δόξα...

Ὁ Μωσῆς κατά τόν καιρό τῆς ἐγκρατείας δέχθηκε
τόν νόμο καὶ πῆρε μαζί του τόν λαό· Ὁ Ἡλίας ἀφοῦ νή-
στεψε, ἐκλείσε τούς οὐρανοὺς· Καὶ οἱ τρεῖς νέοι
ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ ἐνίκησαν τόν τύραννο, πού
παρανομοῦσε, μέ τὴ νηστεία. Μέ αὐτήν, Σωτήρα,
ἀξίωσε κι ἐμᾶς νά συναντήσουμε τὴν Ἀνάσταση φωνά-
ζοντας ἔτσι: Εἶσαι Ἅγιος ὁ Θεός Πατέρας, Ἅγιος ἰσχυρός
ὁ Θεός Υἱός, Ἅγιος ἀθάνατος τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἐλέησε
μας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

«Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. . . .».

(Συλλειτουργικό. Σελ. 43-44).

Μεγάλη δοξολογία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

<p>Τυπικά. Μακαρισμοί. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 51-52-53). Αντίφωνα. (Συλλειτουργικόν. Σελ.. 53-54,-56). Απολυτίκια. Τό Αναστάσιμον. Τοῦ Τριωδίου. Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύση οὐς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον. Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. Ἀναγνώσματα. Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. (ΙΑ'. 24-26, 32-40). Ἀδελφοί, πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος, ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ</p>		<p>Τυπικά. Μακαρισμοί. (Συλλειτουργικό. Σελ. 51-52-53). Αντίφωνα. (Συλλειτουργικό. Σελ. . 53-54,-56). Απολυτίκια. Τό Αναστάσιμο. Τοῦ Τριωδίου. Τὴν ἀμόλυνη εἰκόνα σου προσκυνοῦμε, Ἀγαθέ, ζη- τώντας συγχώρηση τῶν πταισμάτων μας, Χριστέ Θεέ μας· Διότι μέ τῆ θέλησή σου καταδέχθηκες, νά ἀνεβεῖς μέ τό σῶμα σου στό Σταυρό, γιά νά λυτρώσεις αὐτούς πού ἔπλασες, ἀπό τή σκλαβιά τοῦ ἐχθροῦ. Γι' αὐτό εὐχαρίστως φωνάζουμε σ' ἐσένα· Γέμισες ἀπό χαρά τὰ πάντα, Σωτήρα μας, ἐρχόμενος γιά νά σώσεις τόν κό- σμο. Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιο. Σ' ἐσένα τὴν Ὑπερμαχο Στρατηγὸ ἀναγνωρίζω τὰ νικητήρια ὡς εὐχαριστήρια, γιατί λυτρώθηκα ἀπό τοὺς κινδύνους (τίς συμφορές) ἐγώ ἡ πόλη σου, Θεοτόκε. Ἀλλά ἐπειδὴ ἔχεις τὴ δύναμη ἀκαταμάχητη, ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ κάθε εἶδους κινδύνους, γιά νά κρά- ζω σ' ἐσένα· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτη. Ἀναγνώσματα. Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. (ΙΑ'. 24-26, 32-40). Ἀδελφοί, ἐξ αἰτίας τῆς πίστες του ὁ Μωυσῆς μολον- ὅτι ἔγινε μέγας, ἀρνήθηκε νά λέγεται γιὸς τῆς θυγατέ- ρας τοῦ Φαραῶ, προτιμώντας περισσότερο νά</p>
---	--	--

Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν, τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος, περὶ Γεδεών, Βαράκ τε, καὶ Σαμψών, καὶ Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουήλ, καὶ τῶν Προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. Ἔλαβον γυναικὲς ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν, ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν, ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, (ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος) ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὄπαις τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψάμενου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

κακοπαθεῖ μὲ τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχει πρόσκαιρη ἀπόλαυση ἁμαρτίας, θεωρώντας μεγαλύτερο πλοῦτο ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου τίς περιφρονήσεις πού ἔμοιαζαν μὲ αὐτοὺς πού θά δεχόταν ἀργότερα ὁ Χριστός· Διότι εἶχε στραμμένα τὰ μάτια του στίς ἀμοιβές τοῦ Θεοῦ. Καὶ τί νὰ λέγω ἀκόμη; Διότι δέν θά μοῦ ἀρκέσει ὁ χρόνος νὰ διηγούμαι γιὰ τόν Γεδεών, καὶ γιὰ τόν Βαράκ καὶ τόν Σαμψών καὶ τόν Ἰεφθάε, καὶ γιὰ τὸ Δαυῖδ καὶ τὸ Σαμουήλ καὶ γιὰ τοὺς Προφήτες, οἱ ὁποῖοι μὲ πίστη νίκησαν βασιλεία, ἐργάσθηκαν τὴ δικαιοσύνη, ἐπέτυχαν τὴν ἐκπλήρωση ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λιονταρῶν, ἔσβησαν τὴ δύναμη τῆς φωτιᾶς, διέφυγαν τὸν κίνδυνο νὰ σφαγοῦν ἀπὸ μαχαίρια, ἐνεδυναμώθηκαν ἀπὸ ἀσθένειες, ἀναδείχθηκαν ἰσχυροὶ στὸν πόλεμο, ἔτρεψαν σὲ φυγὴ ἐχθρικά στρατόπεδα· Γυναῖκες μὲ τὴν πίστη τους πήραν ξανά πίσω τοὺς νεκροὺς τους μὲ ἀνάσταση· Ἄλλοι δέθηκαν στό βασανιστικό τύμπανο καὶ κτυπήθηκαν σκληρά, χωρὶς νὰ δεχθοῦν, νὰ ἐλευθερωθοῦν, ἀρνούμενοι τὴν πίστη τους, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν ἀνώτερη ἀνάσταση· Ἄλλοι δοκίμασαν ἐμπαιγμούς καὶ μαστιγώσεις ἀκόμη καὶ δεσμά καὶ φυλακὴ· Λιθοβολήθηκαν, πριονίσθηκαν, δοκίμασαν πολλοὺς πειρασμούς, πέθαναν μὲ θάνατο ἀπὸ μαχαίρι, περιφέρονταν σάν πλανόδιοι ἐδῶ κι ἐκεῖ, φορώντας δέρματα ἀπὸ πρόβατα καὶ γίδια, στερούμενοι, θλιβόμενοι, ταλαιπωρούμενοι, - αὐτῶν τῶν ἀγίων δέν ἦταν ἀντάξιος ὁλος ὁ κόσμος – περιπλανώμενοι σὲ ἐρημιές καὶ ὄρη καὶ σὲ σπήλαια καὶ στίς ὀπές (τρύπες) τῆς γῆς. Καὶ ὅλοι αὐτοί, μολονότι ἔλαβαν τὴν καλὴ μαρτυρία γιὰ τὴν πί-

<p>Εὐαγγέλιον. Κατὰ Ἰωάννην. (Α'. 44-52). Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὐρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὐρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωυσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτις ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῆτα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν</p>		<p>στη τους, δὲν ἔλαβαν (ἀκέραια) τὴν ὑπόσχεση (γιὰ τὴν οὐράνια Βασιλεία), διότι ὁ Θεὸς προέβλεψε κάτι καλλίτερο γιὰ μᾶς, νὰ μὴ λάβουν τέλεια τὴ σωτηρία χωρὶς ἐμᾶς. Εὐαγγέλιο. Κατὰ Ἰωάννην. (Α'. 44-52). Κατὰ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο θέλησε ὁ Ἰησοῦς, νὰ βγεῖ στὴ Γαλιλαία. Καὶ βρίσκει τὸν Φίλιππο καὶ τοῦ λέγει· Ἀκολούθησέ με. Καὶ ὁ Φίλιππος καταγόταν ἀπὸ τὴ Βηθσαϊδᾶ, ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Ἀνδρέα καὶ τοῦ Πέτρου. Βρίσκει ὁ Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ καὶ τοῦ λέγει· Βρήκαμε τὸν Ἰησοῦ, τὸν υἱὸ τοῦ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴ Ναζαρέτ, γιὰ τὸν ὁποῖο ἔγραψε ὁ Μωυσῆς στὸ νόμο καὶ οἱ Προφῆτες. Καὶ τοῦ εἶπε ὁ Ναθαναήλ· Ἀπὸ τὴ Ναζαρέτ εἶναι δυνατό νὰ προέρχεται κάτι καλό; Τοῦ λέγει ὁ Φίλιππος· Ἔλα νὰ δεῖς. Εἶδε ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ, νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος του, καὶ λέγει γι' αὐτόν· Νά, ἀληθινὰ Ἰσραηλίτης μέσα στὸν ὁποῖο δὲν ὑπάρχει δόλος. Τοῦ λέγει ὁ Ναθαναήλ· Ἀπὸ ποῦ μέ γνωρίζεις; Ἀπάντησε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ εἶπε· Πρὶν σέ καλέσει ὁ Φίλιππος, σέ εἶδα νὰ εἶσαι κάτω ἀπὸ τὴ συκιά. Ἀποκρίθηκε ὁ Ναθαναήλ καὶ τοῦ λέγει· Διδάσκαλε, Ἐσύ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Ἐσύ εἶσαι ὁ Βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀποκρίθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ εἶπε· Πιστεύεις, γιατί σου εἶπα, ὅτι σέ εἶδα κάτω ἀπὸ τὴ συκιά; Θά δεῖς μεγαλύτερα ἀπὸ αὐτά. Καὶ τοῦ λέγει· Ἀλήθεια, ἀλήθεια σᾶς λέγω, ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἐξῆς θά βλέπετε τὸν οὐρανὸ, νὰ εἶναι ἀνοιγμένος, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνεβαίνουν καὶ νὰ κατεβαίνουν ἐπάνω στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, πού ἔγινε Υἱὸς ἀνθρώπου.</p>
---	--	---

τοῦ ἀνθρώπου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ
ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 6-9).

Τροπάρια.

Κατανυκτικά. (Τοῦ ἤχου).

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 85-116).

Τοῦ Τριωδίου..

Δίδου μοι κατάνυξιν, καὶ τῶν κακῶν
ἀλλοτρίωσιν, καὶ τελείαν διόρθωσιν, εἰς πάθη τοῦ
σώματος, νῦν βεβυθισμένῳ, καὶ μεμακρυσμένῳ,
ἐκ σοῦ Θεῆ Παμβασιλεῦ, καὶ μηδαμόθεν ἐλπίδα
ἔχοντι, καὶ σῶσόν με τὸν ἄσωτον, διὰ πολλὴν
ἀγαθότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Μωσῆς ὁ θεσπέσιος, διὰ νηστείας τεθέαται,
καθαρθεὶς τὸν ποθούμενον. Τοῦτον οὖν
ζηλώσασα, ταπεινὴ ψυχὴ μου, σπεῦσον ἐν ἡμέρᾳ,
τῆς ἐγκρατείας τῶν κακῶν, ἐκκαθαρθῆναι, ὅπως
τὸν Κύριον, δίδόντα σοι τὴν ἄφεσιν, νῦν
θεωρήσης ὑπάρχοντα, ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον,
παντοδύναμον Κύριον.

Τὰ τῶν Νηστειῶν νῦν δισέβδομα φαιδρῶς,
ἐναρξώμεθα τελοῦντες, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
ἀδελφοί, ἄρμα πυρὸς ἐργασάμενοι ἡμῖν, ὡς

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ
ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 6-9).

Τροπάρια.

Κατανυκτικά. (Τοῦ ἤχου).

(Συλλειτουργικό. Σελ. 85-116).

Τοῦ Τριωδίου.

Δίνε μου κατάνυξη καὶ ἀποξένωση ἀπὸ τίς κακίες
καὶ τέλεια διόρθωση, τώρα πού εἶμαι βυθισμένος σέ πά-
θη τοῦ σώματος καὶ ἀπομακρυσμένος ἀπὸ σένα, Θεῆ
Βασιλιά τῶν πάντων, καὶ δέν ἔχω ἐλπίδα ἀπὸ πουθενά·
Καὶ σῶσε με ἐμένα τὸν ἄσωτο ἀπὸ πολλὴ ἀγαθότητα,
Ἰησοῦ παντοδύναμε, Ἐσύ πού εἶσαι Σωτῆρας τῶν ψυχῶν
μας.

Ὁ Μωσῆς ὁ θαυμάσιος, ἀφοῦ καθαρίσθηκε μέ νη-
στεία, εἶδε τὸν ποθούμενο (τόν Θεό). Αὐτόν λοιπόν ζη-
λεύοντας, ταπεινὴ ψυχὴ μου, κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς
ἐγκρατείας, νά καθαρισθεῖς ἀπὸ τὰ κακά, γιὰ νά δεῖς
τόν Κύριο, νά σοῦ δίνει τώρα τὴ συγχώρηση, διότι εἶναι
ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος, παντοδύναμος Κύριος.

Ἄς ἀρχίσουμε νά ἀκτελοῦμε μέ χαρά, ἀδελφοί, τὴ
δεύτερη ἐβδομάδα τῶν Νηστειῶν ἀπὸ τὴ μιά μέρα στὴν
ἄλλη, ἀφοῦ κάνουμε ἄρμα πύρινο, ὅπως ὁ Ἡλίας ὁ Θε-

Ἡλίας ὁ Θεσβίτης, τὰς τέσσαρας μεγάλας ἀρετάς,
τὸν νοῦν ἀνυψώσωμεν ἀπαθεία, τὴν σάρκα
ὀπλίσωμεν τῇ ἀγνείᾳ, τρέποντες, καὶ νικῶντες
τὸν ἐχθρόν.

Τοῦ Μηναίου τρία.

Δόξα Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

(Τοῦ Μηναίου).

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 9-11).

Μέγα Προκείμενον.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ
ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ
ἐκέκραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν
πτερόγων σου.

Ἐκτενής. κ. λ. π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Τροπάρια.

Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτούς, ἐν
ἐλεημοσύναις καὶ οἰκτιρμοῖς πενήτων, μὴ
σαλπίζοντες, μὴ δημοσιεύοντες ἡμῶν τὴν
εὐποΐαν, μὴ ἐπιγνώτω ἡ ἀριστερά, τῆς δεξιᾶς τὸ
ἔργον, μὴ σκορπίση ἢ κενοδοξία, τὸν καρπὸν τῆς
ἐλεημοσύνης, ἀλλ' ἐν κρυπτῷ, τῷ τὰ κρυπτὰ
εἰδότε κράξωμεν· Πάτερ, ἄφες τὰ παραπτώματα
ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

σβίτης (ἀπὸ τὴν Θεσβη), τίς τέσσερις μεγάλες ἀρετές·
Ἄς ἀνυψώσωμε τὸ νοῦ μέ τὴν ἀπάθεια, ἄς ὀπλίσωμε
τὸ σῶμα μέ τὴν ἀγνότητα, τὰ χέρια μέ τὴν ἐλεημοσύνη
ἐξωραϊζοντας τὰ πόδια μας μέ τὸ κήρυγμα· Ἄς τρέψωμε
σέ φυγή καὶ ἄς νικοῦμε τὸν ἐχθρό.

Τοῦ Μηναίου Τρία.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

(Τοῦ Μηναίου).

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρό.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 9-11).

Μέγα Προκείμενο.

Ἔδωσες κληρονομία (τῇ «Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας»), σ'
αὐτούς πού εὐλαβοῦνται τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς φωνάζω σ' ἐσένα.

Στίχ. Θά σκεπασθῶ κάτω ἀπὸ τῇ σκέπῃ τῶν φτερῶν
σου.

Ἐκτενής. κ. λ. π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Τροπάρια.

Ἐλᾶτε νά καθαρίσωμε τούς ἑαυτούς μας, ἀδελφοί,
μέ ἐλεημοσύνες καὶ εὐσπλαχνία πρὸς τούς φτωχοὺς,
χωρὶς νά σαλπίζουμε οὔτε νά διαφημίζουμε τὴν καλο-
σύνη μας· Ἄς μὴ γνωρίζει τὸ ἀριστερό μας χέρι τὸ ἔργο
τοῦ δεξιοῦ μας· Νά μὴ σκορπίσει ἢ κενοδοξία (ἢ
ὑπερηφάνεια γιὰ ἀνύπαρκτες ἀρετές) τὸν καρπὸ τῆς
ἐλεημοσύνης· Ἀλλά μυστικά ἄς κραυγάσωμε, σ' Αὐτόν
πού γνωρίζει τὰ κρυφά· Πατέρα, συγχώρησε τὰ παρα-

<p>(Δίς). Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. (Τό αὐτό).</p> <p>Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.</p> <p>Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε κεχαριτωμένη, Μητέρα ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Νῦν ἀπολύεις κ. λ. π. Απόλυσις. (Κατανυκτικός Ἑσπ. Τυρινῆς. Σελ. 116-118).</p>		<p>πτώματά μας ὡς φιλόφρωνος. (Δίς). Στίχ. Σ' ἐσένα ὑψώσα τὰ μάτια μου, πού κατοικεῖς στὸν οὐρανό. Νά, ὅπως τὰ μάτια δούλων προσηλωμένα στὰ χεῖρα τῶν κυρίων τους, ὅπως τὰ μάτια δούλης προσηλωμένα στὰ χεῖρα τῆς κυρίας της, ἔτσι στρέφονται τὰ μάτια μας πρὸς τὸν Κύριο καὶ Θεό μας, ἕως ὅτου μᾶς εὐσπλαχνισθεῖ. (Τό ἴδιο).</p> <p>Στίχ. Ἐλέησέ μας, Κύριε, ἐλέησέ μας, διότι ἐπὶ πολὺ χρόνον ἐגעμίσαμε ἀπὸ ἐξευτελισμοῦ. Μὲ τό παραπάνω γέμισε ἡ ψυχὴ μας. Ἡ καταισχύνη νά ἔλθει σ' αὐτούς, πού εὐημεροῦν σὲ βάρος μας, καὶ ὁ ἐξευτελισμὸς στοὺς ὑπερηφάνους, οἱ ὅποιοι μᾶς τυραννοῦν.</p> <p>Μάρτυρες Κυρίου, ἀγιάζετε κάθε τόπο καὶ θεραπεύετε κάθε ἀσθένεια· Καὶ τώρα, παρακαλοῦμε, πρεσβεύσατε νά γλυτώσουν ἀπὸ τίς παγίδες τοῦ ἐχθροῦ οἱ ψυχές μας.</p> <p>Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίο.</p> <p>Τὰ οὐράνια σὲ ὑμνοῦν, Χαριτωμένη Μητέρα ἀνύμφευτη· Καὶ ἐμεῖς δοξολογοῦμε τὴν ἀνεξιχνίαστί σου γέννηση· Θεοτόκε πρέσβευε νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>Νῦν ἀπολύεις κ. λ. π. Απόλυση. (Κατανυκτικός Ἑσπερ. Τυρινῆς Σελ. 116-118).</p>
---	--	--